

Nyhedsbrev 71, oktober 24

Kære fredsvagt-venner og støtter

Alle tidligere Nyhedsbreve kan læses på http://fredsvagt.dk/om/nyhedsbrev_19,_18,etc. Fra 20 og opefter hedder linket http://fredsvagt.dk/off/dokumenter/Nyhedsbrev_20.pdf _21.pdf etc

Juli 2016 brød vi linjen så der findes ikke noget nr 38

Hvis du vil støtte os pekuniært er vores **bankkonto 5396 0488939 - Mobile Pay 7508LV**

HVAD SKAL VI DOG GØRE OG GRIBE I

Som det sås sidst i sidste Nyhedsbrev, harcellerede jeg over at Krigsmuseet bød på 'krigens fascination'. Da jeg kom forbi 1. september på vej ind til vagten, havde de udvidet 'forlystelsen' endnu en grad: TRÆD IND I KRIGEN. Jeg skrev en note som jeg sendte til krigsmuseet@natmus.dk:

7. september 24

TRÆD IND I KRIGEN

Står der på en reklameplakat udenfor Krigsmuseet i Tøjhusgade.

Jeg gik ind til skranken. Der sad en ung kvinde. Jeg spurgte efter krigen jeg sku træde ind i: Hvor er de eksploderende bomber, hvor er de brændende byer, hvor er de skrigende lemlæstede børn... Den unge ekspedient var sød og enig, men hun var jo kun studentermedhjælper (det var søndag) og jeg ku ikke være vred på hende, som var den allerlaveste i byrokratiet. (sandt nok, det er jo et evigt fænomen; hvor møder vi magten)

Men vi var som sagt ganske enige, så jeg forlod hende med smil og venlige ord imens jeg tænkte på at jeg selv tjente mit gode brød på DMI på bl.a at sikre vejrudsigter over Afghanistan, ak ja, jeg var lige ved at forlade bixsen da det gik op for mig, men indså i tide at det bare ville være dum deroute. Så jeg bed tænderne sammen, og passede mit lille tandhjul i krigsmaskineriet. Det er sådan det fungerer.

Her er det dog klart værre. Her blir vi pushet til at føle at krigen er harmløs... ellers ku vi jo ikke træde ind i den som en spændende oplevelse. Hvor ER de lemlæstede børn og skrigene. Og på den anden plakat et budskab i samme klasse: Mærk krigens fascination. Fascination er et positivt ord. I sku skamme jer.

Jeg skrev sæføli oplevelsen ud i vores interne kreds, og der blev reageret;

Fra: Aase **Sendt:** 8. september 2024 14:12

Til: Krigsmuseet <krigsmuseet@natmus.dk>

Emne: Træd ind i krigen

Ang. museets plakat med overskriften
TRÆD IND I KRIGEN!

Er det her tivoliunderholdning for mindrebegavede?

Hvad med de tusindvis af soldater, der allerede er omkommet, fordi de er trådt ind i krigen, frivilligt eller ufrivilligt? Mon ikke de har fået mere end nok af dette univers?

Hvad med de tusindvis af civile, der har mistet bolig, eksistensgrundlag eller i værste fald livet, fordi nogle politikere har ment det belejligt at føre krig?

Har I hørt om ukrainske mænd, der bestikker de ungarske grænsevagter for at komme ud af landet og ikke blive tvunget ind i Zelensky's hær? De har ikke lyst til at komme i berøring med krigen, og jeg forstår dem så glimrende.

Har I hørt om danske krigsveteraner, der er vendt hjem med permanente ar på sjælen, fordi de frivilligt har ladet sig lokke ind i krigens univers?

Jeg finder jeres krigspropaganda usmagelig og beklagelig.

Med venlig hilsen

Aase Morling

Jeg var kommet i stemning:

lør. 7. sep. kl. 19.49

kære fredserne

*jeg har skrevet et **læserbrev til Politiken** om de plakater:*

TRÆD IND I KRIGEN

Således står der på en reklameplakat udenfor Krigsmuseet i Tøjhusgade.

Jeg gik ind til skranken og spurgte efter krigen jeg sku træde ind i: Hvor er de eksploderende bomber, hvor er de smadrede byer, hvor er maskingeværskalverne, hvor er de skrigende lemlæstede børn.

Kære borger; krigen er harmløs... ellers ku vi jo ikke træde ind i den som en spændende oplevelse. Og krigen er fascinerende... som der står på den anden plakat... hvor er de lemlæstede børn(?)

Kommentar kan sendes til krigsmuseet@natmus.dk

3 uger senere meddelte Politiken afslag... nåhja Rom blev ikke bygget på én dag. Jeg havde jo ellers cuttet det ultra ind til benet... men nej. Glemte at prøve andre aviser... det ka måske nås endnu... (efter endnu en tur til slotspladsen primo oktober, så jeg at reklamerne stadig er der, så nu har jeg sendt det til Information)

I mellemtiden fik vi venligt svar fra direktøren

Fra: David Høyer <David.Hoeyer@natmus.dk>

Date: ons. 11. sep. 2024 12.02

Subject: SV: Træd ind i krigen

To: aasemorling@

Cc: Journal Krigsmuseet <journalkrigsmuseet@natmus.dk>

Kære Aase

Tak for din mail.

Krigsmuseet er et museum, der formidler krigens kulturhistorie med fokus på Danmark. Krig er en del af Danmarks fortid og samtid. Vi inviterer vores gæster til at træde ind i krigen for at finde svar på, hvordan krig har formet mennesker og samfund. Det er ikke vores formål at gøre vores gæster positivt stemt overfor krig, og vi er et museum under Kulturministeriet ikke Forsvarsministeriet. Vi formidler objektivt og fortæller bredt om krigens historie, så den rummer mange perspektiver. For tre uger siden modtog jeg en vred mail fra en besøgende, der mente, at vi var blevet et anti-krigsmuseum med for få våben.

Jeg vælger at tolke din mail, som at du ikke har besøgt museet, men alene vurderer museet ud fra din tolkning af en plakat ved museets indgang. Når man besøger Krigsmuseet, træder man ind i krigen både i overført og mere konkret henseende. I vores udstillinger kan vores gæster grave sig igennem 500 års dansk krigshistorie, hvor det bør være tydeligt for enhver, at krig har

konsekvenser. Utallige fortællinger om dræbte soldater, sårfeber, overgreb på civile og landegrænser der flytter sig, fylder vores montere. Fredsvagten har også en plads i udstillingen.

I vores udstilling om krigen i Afghanistan "Den fjerne krig" har vi f.eks. genskabt situationen få sekunder efter, at to danske soldater blev såret af en vejsidebombe. Man kan også høre danske krigsveteraner fortælle, hvad deres krigsindsats har betydet for dem personligt, herunder om tab og traumer. Netop udstillingen Den fjerne krig besøges ofte af danske veteraner, da de oplever at det er det tætteste de kan komme på deres oplevelser når prøver at få deres familie til at forstå hvad de har været igennem. Udstillingen er lavet i samarbejde med udsendte soldater.

I samme udstillingsafsnit kan man opleve afghanske børn fortælle, hvordan det er at leve i en kampzone, og hvilken frygt det skabte. Sidste år havde vi en særudstilling, hvor krigsfotograf Jan Grarup udstillede sine meget voldsomme billeder fra Ukraine, der viser krigens gru og konsekvenser for det enkelte menneske i form af traumer, lemlæstelser, tab og ulykke. Om et par måneder åbner vi en udstilling om droner og beskæftiger os også her med de civile konsekvenser af dronekrig i bl.a. Ukraine.

Derudover holder vi løbende foredrag om krigens mange aspekter, det være sig sygeplejerskers og krigskirurgers oplevelser i kampzoner og Læger Uden Grænser har været forbi for at fortælle om bombingene af et hospital i Afghanistan. På vores sociale medier fortæller vi jævnligt historier om krigens gru og konsekvenser for både civile og soldater. I 2026 åbner vi udstillingen "Kriger" der bl.a. beskriver, hvordan krig og det at tage liv mærker mennesker.

Med venlig hilsen / Best regards

Jeg fik osse svar, sendt en lille halv time senere;

Kære Bo

Tak for din mail.

Krigsmuseet er et museum, der formidler krigens kultur...

Samme svar som til Aase, dog tilføjet til sidst:

Jeg er ikke enig i, at fascination nødvendigvis er et positivt ladet ord. Krig fascinerer og forskrækker på en og samme gang. Vi må erkende, at mange mennesker fascineres af krig og andre af menneskets grufulde gerninger. Vi ser det derfor som vores opgave at bruge denne fascination til at oplyse om krigens historie og sætte den ind i et fagligt korrekt perspektiv. Derfor er jeg også uenig i din påstand om, at vi "pusher for, at krig er harmløs".

Med venlig hilsen / Best regards

David Høyer

Kære David

17. september

tak for svar.

ja jeg husker godt det var dig jeg forhandlede med da I modtog emner fra Fredsvagten som er udstillet i en montre på 1.salen.

Jo fascination er et positivt ord... det siger alle jeg spør. Og det bekræfter du underforstået i sætningen hvor du modstiller det med 'forskrækker' (som naturligvis osse er et negativt ord, selvom det kan kildre følelserne når det er i let form) " Krig fascinerer og forskrækker på en og samme

gang..”.

Og jeg er enig i at krigen i højeste grad kan være fascinerende, men det er den kun indtil man virkelig rammes af den. Og derfor er det igen en forvanskning at vi på Krigsmuseet kan 'træde ind' i krigen. **Der er IKKE nogen krig i Krigsmuseet**, kun et svagt svagt ekko af krig. Og sæføli kan soldaten prøve at få sine kære til at forstå hvordan det var, lissom en god film og en god bog, men vi kan IKKE forstå rædslerne når bomberne falder om ørerne, når bilen kører og man aldrig ved om der er en vejsidebombe.

Krigen kan kun være et harmløst blegt billede, på jeres museum. Og at forstå noget gør een mere positiv overfor det... det står vist i psykologiens grundbog.

Og vi ville nok ikke reagere så stærkt hvis ikke vi blev voldsomt provokerede af jeres lokkende reklamer.

Venligst

Bo Richardt

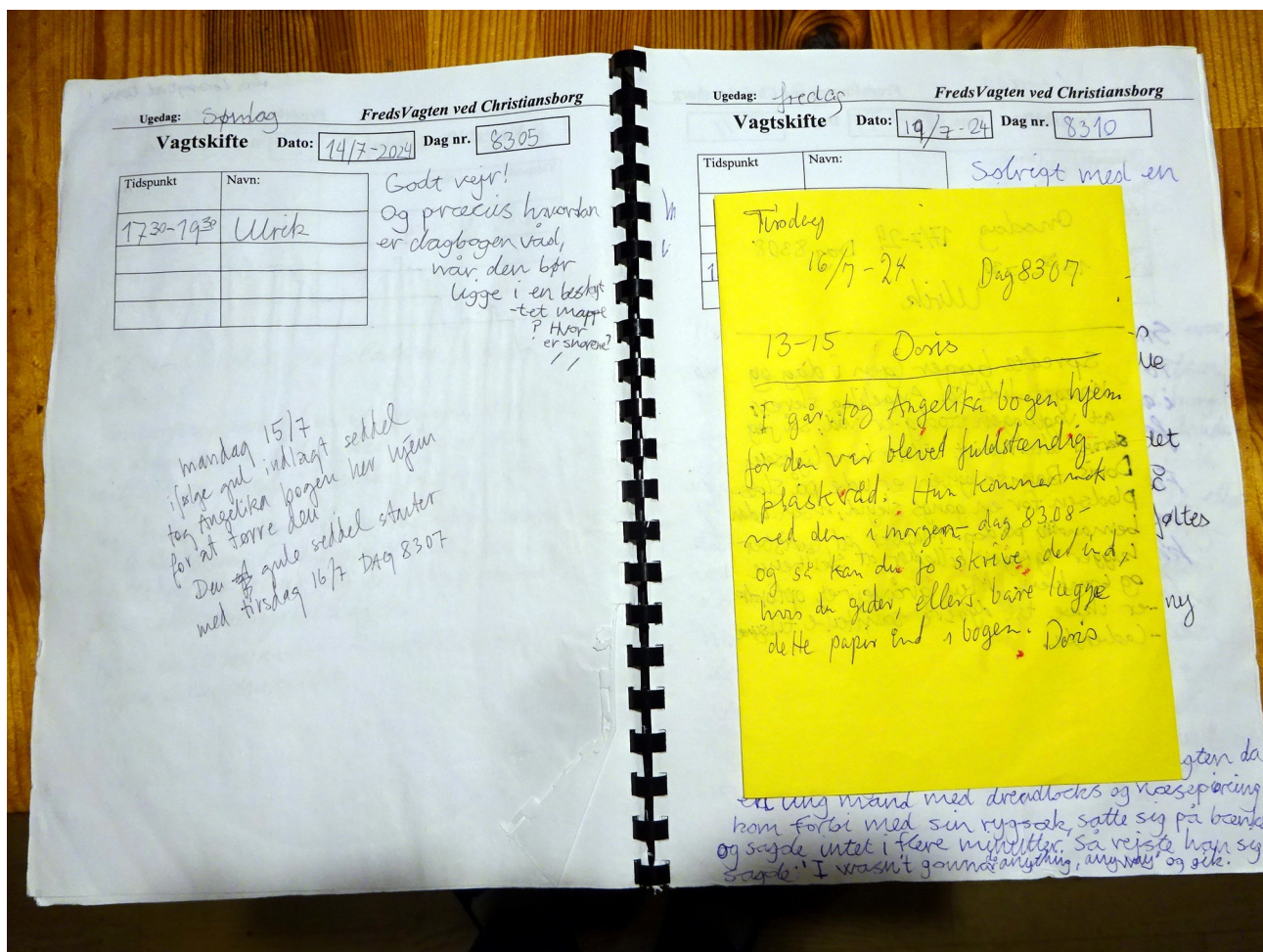
Og det var så den disput.

Internt, i vores udveksling om sagen, advokerede flere for at hans saglige svar betød at han måske tænkte over det. Eller.. den diskussion har de måske haft internt under planlægningen. Hvad ved vi(?)

Mere kan vi ikke gøre, medmindre vi vil lave en aktion og DET orker vi ikke. Så vi må æde den sure konsensus: krig er moderne, krig er in.

REGNVEJR

Medio juli – lad os lige tjekke vagtbogen: 15. juli mangler; der har Angelika taget den med hjem for at tørres:

Så blev bogen ført på det gule papir et par dage, indtil Angelika bragte den tilbage d. 19.

Ugedag: fredag FredsVagten ved Christiansborg
 Vagtskifte Dato: 19/7-24 Dag nr. 8310

Tidspunkt	Navn:
11	Angelika
15 ³⁰ -17 ³⁰	Ulrik

Solrigt med en frisk vind.

Så er vagtbogen tilbage! Heldigvis lykkedes det mig at få skule alle siderne ad-efterhånden.
 Det er selvfølgelig oppe på pga det fujtise vejr at det faktisk tog så lang tid at tørre, selvom der blev jattes specielt fujtist i min lejlighed.
 - og den grønne mappe fik så på en ny snor!
 Is tager op på ferie nu (Avenna)
 Godt vagt, Ulrik!

14/7-2024 Dag nr. 8305 Vagtskifte Dato: 19/7-24 Dag nr. 8310

Onsdag 17/7-24 Dag 8308
 15³⁰-17³⁰ Ulrik

Spredte bøger igen i dag og meget lidt sol. Angelika skriver at Vagtbogen stadig er våd, så jeg skriver alternativt videre her ligesom Doris. Bamsesvognen er ude på Slotspladsen for en gangs skyld, men uden bemærkning på dag. Masser af turister kigger og tager billeder af skiltene og bænken. Men gråvejret opfordrer ikke til dybere samtale tilgode - ladende.

Vagt-bog

Som svar på de våde tider innovativt-løst og vildt-tilpassede Jessie bænken med en elastik med kroge i hver ende, meget simpelt, for at holde lågerne åbne for den tørrende trækvind.

Der blev osse renoveret inde i Bænken; færre hylder - de fixer hvad fixes skal.

SOMMEREN

Ulrik kom forbi den dag; Dag 8352 ~ 30. august

Vi havde aftalt en gensidig udvskling af bøger, og så fik vi os en lang og god snak. Ulrik er

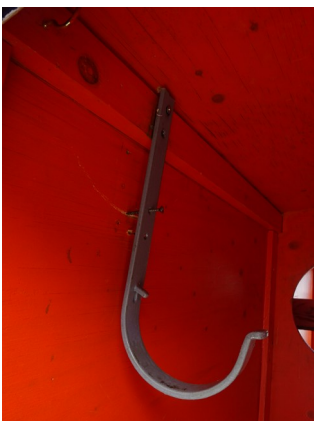
meget vidende og opdateret på politiske forhold derude... det er jeg ikke. Jeg prøver at undgå for meget viden, fordi det overvejende gør mig nedtrykt og misantropisk. Himmelråbende urimeligheder slynges os arrogant i fjæset. Hyklerierne når endnu nye højder (se fx herunder: 3. oktober)

Og Kristian kom forbi lørdag 31. august og skiftede lidt opslag: FredsVagten Leve!, sålænge der er Krig
 Vi ruller, vi ruller
 vi nulrer lommens fnuller
 vi'e ikk' nå'ed kæmpebulder
 men vi gør da hvad vi kan
 med vor stand
 Så vi ruller igen i morgen, og i overmorgen, og på torsdag
 – Yes! du dér!, der er plads til fler'
 flere vagtfolk i vor gode solide og stædige kreds :-)) hallo!

VEDLIGEHOJDELSE

Jeg tjekkede Bænken for skavanker idet vi havde en aftale fra sidste stormøde; Irene og mig, at vi sku reparere diverse.

Løse håndtag, skruer der gnaver sig løse i træet når de hele tiden rokker Hægekrogen til flagstængerne der osse er skruet fast...

eller skal vi sige 'løst' – den har længe været ved at falde ned
 Vi har snakket om det, men det var åbenbart primo september stadig et problem; de små dørhåndtag er for spinkle, den skal låses i det større håndtag oppe på forsiden ved t'et.
 Hér 5. september

FLAGDAG

Jeg kom ind allerede 10.30 og trillede Bænken over krydset, mens soldater myldrede rundt og stillede op. Ned til vor faste plads foran Ved Stranden 8; Økonomiministeriet (som

det er anno 2024 under Mette Frederiksens statsledelse. Engang var hun selv minister dér, da det var Beskæftigelsesministeriet under Thorning)
Her stiller vi vor FredsBænk og erobrer en kommunebænk og så skal vi synge lidt.

Men først sku der repareres; Irene havde værktøj med.. og jeg havde værktøj med, og mens Irene kørte efter stænger, hos Birte i Burmeistergade, begyndte jeg at bore og

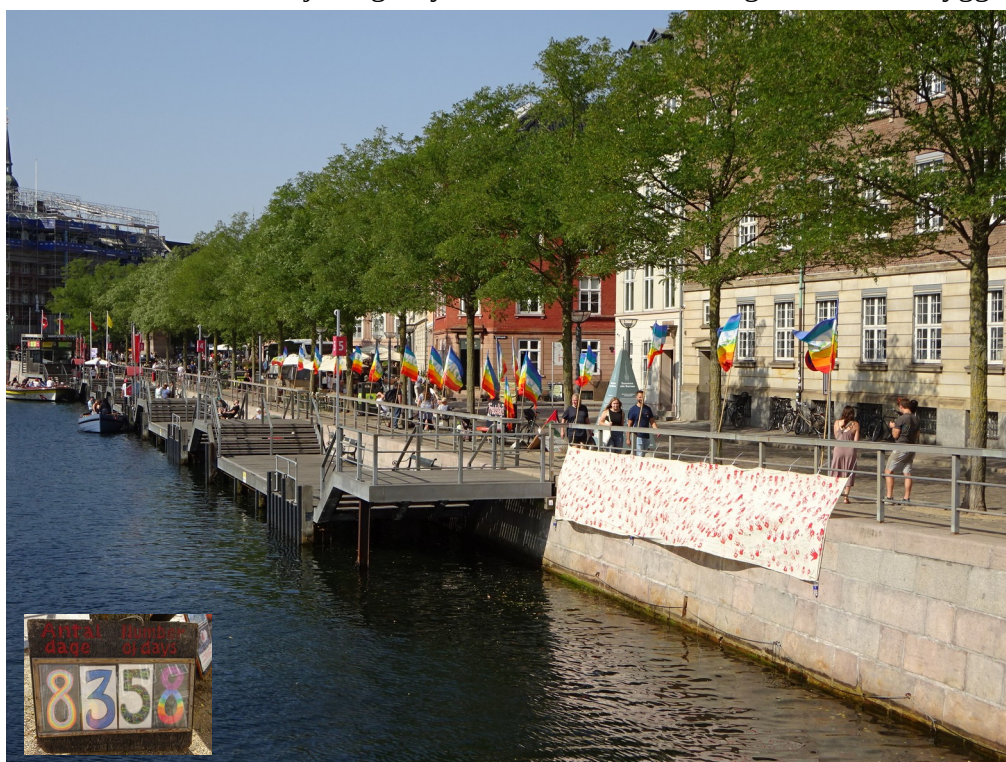

skruer og sætter de lange bolte ned.

Fik ordnet det planlagte.. så nu vi ta fat på dagens formål; flagene mm. Blodige Hænder

Det var et fantastisk vejr, nogle syntes nok at de var heldige derovre; i skyggen af Borgen.

Som nævnt kun 15 flag i år.. håbløsheden gnaver sig ind på vores entusiasme.. eller hur Men det var alligevel en god dag for det personlige mod og samvær.

Jeg havde bestemt hjemmefra at jeg i år ikke ville provokere, kun synge for os selv, og sådan blev det.

Forskellige ting skete. Nogen standsede op og sang lidt med. En venlig kone bad os efter

Jutlandia-sangen om *please* at være stille når der var mindstund derovre. Det måtte vi desværre afvise, da vi ikke vidste hvornår det var og da vi (jeg) finder sorgens forum derovre på slotspladsen forløjet og forkert, hyklerisk, så desværre frue!
Vores reducerede flagallé, men vi var der!!

Og vi sang som annonceret, men, som nævnt; kun for os selv i år. Og jetfly med dannebrog malet på undersiden fløj indover i 300 meters højde, med dertil hørende larm. Og folket jublede... som altid forførte og hjernevaskede af deres autoriteter. Men ingen provokationer i år, Bo!, hallo; det er glæde det handler om, glæden ved at repræsentere livet frem for døden. Og livet er det når jeg pludselig mærker en

uniform ved min side som synger med på Kringsat af Fjender, og i øjenkrogen skimter jeg medaljer; ordener. Og jeg er lige ved at standse sangen og kræve de ordner fjernet, men gjorde det heldigvis ikke, thi en efterfølgende snak viste at han var beredskab og hans to medaljer var okay, og så var det jo dejligt med noget forstærkning på sangen :-)

Så hørte vi at en justitsminister, vistnok noget Hummelgård, blev interviewet omme i Boldhusgade. Jeg sang lærkereden for dem. En yngre kvinde kom hen... for at pacificere os, tænkte jeg; Interviewet var jo i det offentlige rum og ikke beskyttet af politi. Så hun sku vel efter bedste evne holde os væk fra interviewet. Men vi er jo netop venlige folk, og interviewet handlede om øgede politi-beføjelser. Jeg spøjte med damen; om vor ytringsfrihed – den så højt besungne – nu ville blive begrænset. Uhh ha nej!, forsikrede hun.

Og så senere dukkede pludselig noget politi frem og ville ha min ID. Jeg henviste til Minna som anmeldelsesansvarlig, og som sad på bænken, men det var de ligeglade med; de ville bare ha mine data. Først langt senere tænkte jeg at det var tre elever på prøve – de var ganske unge. Jeg er jo harmløs og således et godt øvelsesobjekt. Havde jeg tænkt det med det samme, ku det ha været sjov at drille dem med at nægte. Jeg

var uforbeholdent villig til at udlevere mine data, osse fordi jeg ved at de ikke har noget kriminelt på mig.

Txsch man burde hjælpe dem med at gennemskue magthavernes hykleri. Men jeg gad ikke, som sagt, at være provo denne dag; krigsmaskinen ruller uantastet alligevel. Og institutionerne holder endnu vand, revolutionen står ikke lige for døren. Og disse unge mennesker har solgt deres sjæl til den herskende orden... selvom denne er i skred bort fra demokratiet – det højt besungne – der er blevet til underholdning. Og magthaverne er ikke længere i kontakt med det folk de ideelt set sku repræsentere. Men politiet lyder ordrer fra den anerkendte magt, og passer deres job og er – bevares – venlige overfor sådan en anarkist som mig... så længe revolutionen ikke truer kan jeg få lov til at skeje lidt ud fra normen. Jo!, den danske samfund er tolerant langt hen ad vejen. Ser vi alene i det forhold at vi kan stå dér med vores protest foran Folketinget nu på 24'ende år (efter 19. oktober)

Det er ambivalent; vi støtter opfattelsen af det demokratiske Danmark, med den tolerante ytringsfrihed, når vi påpeger hykleriet om magthavernes interesser. Og vores lille pippen blir alligevel ikke hørt på de bonede gulve. Men at vi pipper uden at bli skudt ned, er det der høres; SE! ytringsfriheden fungerer, demokratiet er intakt; se FredsVagten! Jubiii! Okkeja!

FOLKETINGETS ÅBNING

Dagene går. September var igen i år sommer det meste af tiden. Jeg kom ind ultimo og var med til Folketingets åbning; 1. oktober var en tirsdag: DAG 8384. Ulrik, Doris og Irene. Jeg var klar over at der ville være et leben af mangefold politiske interesser og krav. Blandt andet stødte vi på Frie Patrioter, en islamhadende forsamling. En fyr stod i vores nærhed og galdrede op i en megafon. Ulrik havde trillet bænken helt over til vest for Fr.7-rytterstatuen. Ovre i 'vores' side var der fyldt af skoleelever med diverse relevante budskaber. Her sad vi og prøvede at holde os varme i den stærke kolde østenvind... sommeren er forbi.

Mange relevante interesser, men jeg så osse snobberiet inde i Prins Jørgens Gård da skoleeleverne opdagede Mette Frederiksen... det var osse svært at undgå; Mor Danmark i purpur; regerer over slipse mændene

FUCK ISLAM-patrioterne fik naturligvis aktiveret politiet da de lavede afbrænding – vistnok noget

koran!, sagde nogen, men jeg ved det ikke. Vi var hovedrystende over deres hadbudskaber. De har prøvet at lægge hadvideoer mod Gaza-demoerne op på FredsVagtsens facebook-side, men vi har heldigvis lavet en spærring som jeg bestyrer.

Efter nogle forsøg spurgte jeg tilbage hvorfor de troede at jeg ville lægge deres hadpropaganda frem hos os. Siden har jeg ikke hørt fra dem. Men nu stod de her, tæt på vores stand. Vi overvejende ignorerede dem; men Ulrik, som sad på stolen med front mod megafonføreren, blev lidt animeret. Vi tyskede på ham idet vi mente at han kun animerede megafon-taleren til at

fortsætte. Og denne fortalte os at vi burde skamme os: ”Gå op på værelset og skam jer!”, sagde han. Min gode ven; Jakob Hede, var på besøg og bemærkede grinende at dér var der vist ’a freudian slip’ Og så grinede vi ad staklen. Desværre var han retorisk ikke ueffen. Og pustende til islam-frygten og deraf hadet... århhh! de primitive masser.

Onsdag 2. oktober var jeg igen tilsagt på pladsen klokken middag. Aase sad der da jeg kom ind fra min indkvartering i Istedgade, og vi fik en god snak, men ingen billeder.

Det var en meget blæsende dag – chill-faktoren var høj. Og der var hjemløse-fest i anledning af en lovændring/forbedring i deres vilkår. Der var pølser og fællessang.

ang. HYKLERIET

Jo jeg lovede jo en lille besk pille af 3. oktober. Aase delte denne med os:
<http://euro-synergies.hautetfort.com/archive/2024/10/03/il-est-desormais-interdit-de-s-opposer-a-la-guerre.html>

Fremover vil det være forbudt at sætte sig imod krigen

3. oktober 2024

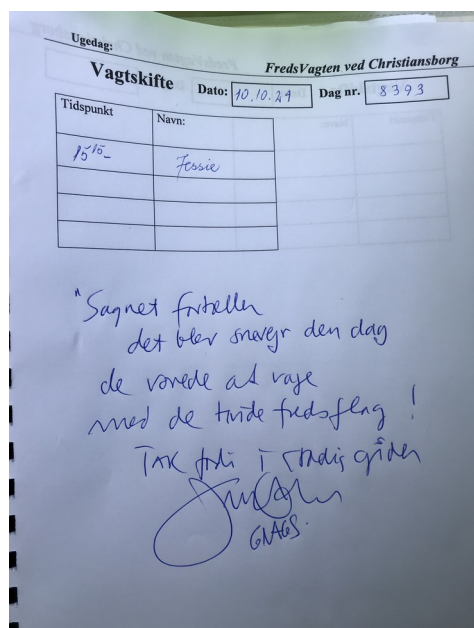

af José Javier Esparza

I sidste uge skete der noget ganske unikt i EU-parlamentet. Det var en af de ting, som medierne aldrig vil fortælle os. Det drejede sig om en polsk deputeret, Grzegorz Braun, der tog ordet og gik galt i byen, da han fordømte Bruxelles støtte til Ukraine i krigen mod Rusland, en støtte der koster næsten 88 mia. euros ifølge EU selv.

Braun havde næppe nået at tale mere end et par sekunder, før Parlamentets formand, Esteban Gonzalez Pons, straks slukkede for mikrofonen og gav ordet til en kommissær. Som svar sagde kommissæren til polakken, at Rusland er et land, hvor demokratiet og ytringsfriheden ikke respekteres. Det var et særligt slående argument til én, som netop var blevet koblet af mikrofonen, fordi han sagde det "forkerte". Det er sandt, at Brauns politiske profil er ret energisk, men det var ikke det vigtigste her. Det, som var vigtigt, var den himmelråbende selvmodsigelighed i et system, som i ytringsfrihedens navn fratog et parlamentsmedlem retten til at udtale sig.

(absurditeterne fortsætter)

jam'n al'så... hvad de uantastet kan slippe afsted med; sig lige demokrati igen og tro på det.

Vores lille fredsvagt... hvad ellers kan vi gøre.

10. oktober fik vi i vagtbogen en hilsen fra Peter AG / Gnags, som glædede sig over at vi holder ud med et lille digt fra en kommende sang/komposition.

Er jeg snobbet her... hmm, er jeg vel, og ret beset; hvad betyder det for fredens sag at denne dygtige, berømte musiker gir os en high-five (og så kan man ikk' engang dechifrere krusedullen-buhh :-))

Kan vi sælge denne vagtbog-side til en fanatisk samler måske... glem det.

I øvrigt husker jeg at samme person har være forbi før med high-five... tak for det – opmuntrende :-)

23 ÅR ~ DAG 8402

alligevel må vi bli ved at holde vores lille flamme i live, og det gør vi så igen **19. oktober** som i år er en lørdag. Kristian har (igen) skrevet en god pressemeddelelse:

**Vi markerer årsdagen med sorte faner.
Vi ses på Christiansborgs Slotsplads
på lørdag d. 19. oktober 2024 fra kl. 15**

FredsVagten ved Christiansborg, den 12. okt. 2024

Pressemeddelelse / Indlæg / Læserbrev i anledning af at FredsVagten ved Christiansborg nu har stået på Slotspladsen i 23 år (8402) dage med vores daglige demonstration for at minde politikere og medborgere om at der er brug for en aktiv fredspolitik.

FredsVagten ved Christiansborg har lørdag den 19. oktober 2024 stået på Christiansborg Slotsplads hver evig eneste dag i 23 år = 8402 dage. Vi står der for stædigt og stadigt at minde folk og Folketinget om, at vejen frem mod fredelige løsninger og samvær først og fremmest skal bygges på dialog, samtale og gensidig forståelse af hinanden. På konfliktnedtrapping og mægling. Altså ORD.

Danmarks statsminister, Mette Frederiksen, vælger fortsat oprustning, krig, konfrontation og krudt og kugler, som vejen til fred og sikkerhed. Som hun siger: "Man vinder simpelthen ikke en krig med ord. Det gør man med våben". Men hvis våben og militært isenkram var et fredsfrembyggende og fredsskabende tiltag, ville verden for længst være blevet et fredeligere og tryggere sted at leve. Men det er verden ikke blevet. Tværtimod.

Det har DRTV til oplysning for hele Danmark netop dokumenteret i den seks timer lange dokumentarserie: "Velkommen til frontlinjen", som handler om Danmarks krigsindsats igennem de sidste 30 år. Den konkluderer at Danmarks militære eventyr har været forgæves. Det bekræftes af såvel menige soldater, som af øverstbefalende officerer. Det bekræftes af pårørende og af virkeligheden.

Dokumentaren bekræfter ulykkeligtvis, hvad FredsVagten ved Christiansborg hele tiden har sagt ville ske - og skete.

Ikke desto mindre følger Danmark fortsat USA's blodige spor, som kaldes "Den regelbaserede verdensorden", hvilket betyder at alle lande skal være, som vi i Vesten ønsker, ellers kommer vi efter dem med mere krig og ødelæggelse.

Danmark er med i USA's stedfortræderkrig i Ukraine, hvor Danmark spiller russisk roulette med sikkerheden i Europa og lader Ukraine forbløde. Statsminister Mette Frederiksen bruger FN's generalforsamlings talerstol til fortsat krigeriske udmeldinger mod Rusland. Og senest er Danmark også klar til en krig mod stormagten, Kina, ved at overveje militær tilstedeværelse på USA's baser på Hawaii.

Størstedelen af verden er mildest talt ikke glade for USA's og Vestens overgreb, så Danmarks krigeriske indsats vil give flere fjender. FredsVagten ønsker at Danmark bliver et forbillede, som tager lederskab i at skabe ægte global fred og medmenneskelig sikkerhed. Det vil give mange venner.

Vi skal og kan lære at leve i fred.
Lad tusind fredstanker flyve og blomstre.

KRIG ER FORAGT FOR LIV - FRED ER AT SKABE Nordahl Grieg, 1936

På vegne af FredsVagten
Kristian Svendsen, fredsvagt

Vi ses i ruinerne (ps: dér er de bedste nærmeste toiletter for en trængende fredsvagt)

Så er det ved at være slut for denne gang. Flaget er – som bekendt – smukkest i modvind

håbefuldt forbliver jeg jeres
Bo Bagmand (hin forhenværende)

ps: men måske ikke helt værdig længere da jeg i udstrakt grad er ignorant og selv håbløs.
Tak til alle jer der orker modvinden.

HVERDAGEN

241015 nital mangler

Angelika

tirs. 15. okt. kl. 18.06

Hej alle,

Står hernede på Vagten og kan ikke umiddelbart finde et 9-tal til i morgen. Det er Ulrik der er på i morgen. Er der nogen der ved noget om ekstra tal?

De fredeligste hilsener Angelika

Bo

ons. 16. okt. kl. 11.53

det er jo Inge der har tallene og ansvaret for at de er tilstede.

Jeg mener ikke der i den samlede beholdning sku mangle et ni-tal

kram

ps: men sæføli kan et omvendt sekstal klare sagen